

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:

Είς 3000 αντίτυπα

Συνδρομή Ἐτησία: Ἀθηνῶν Δρ. 8

Ἐξωτ. Δρ. 9 - Ἐξωτ. Φρ. 9

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:

Είς 3000 αντίτυπα

ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΩΝΩΝ

Εἶναι ἀνωμολογημένον πλέον ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς παρουσιάζει σήμερον διάδοσιν ἐν Ἑλλάδι ἂν οὐχὶ ἐξιχνουμένην μέχρι σημείου ἐπιφθόνου, ὅπως δὴ ποτε ὅμως μὴ ὑστεροῦσαν τῆς ἄλλης ἐν τῷ τόπῳ προοδευτικῆς κινήσεως. Τὰ διάφορα εἶδη τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἄλλα ἀρκούντως καλλιεργούμενα, ἄλλα περιωρισθέντα εἰς στενὸν ἐρασιτεχνικὸν κύκλον, ἀντιπροσωπεύονται ὅμως πάντα ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα — τὸ μόνον εὐάρεστον — τῆς ἀναβιώσεως τῶν διεθνῶν ἀγώνων.

Ἄλλ' ἤδη παρουσιάζεται ἄμεσος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τῆς κινήσεως ταύτης. Ἐνθυμούμεθα εἰς τὸν πυρετῶδη ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅστις ἐπηκολούθησε τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶνας. Παρουσιάζετο τότε ἔκτακτος ἡ εὐκαιρία νὰ διοργανωθῇ τελείως καὶ ἐπισήμως ἡ γυμναστικὴ πᾶσα ἐν Ἑλλάδι, ἡδύνατο δὲ νὰ καταρτισθῇ ἔκτοτε τὸ σύστημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐβασίζετο ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἀθλητικὴ ἀναδιοργάνωσις ἡμῶν, μέχρις ἐξελίξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς σημεῖον ἄξιον τῆς περιότητος αὐτοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Δυστυχῶς τὴν μεγαλοπρεπῆ πανήγυριν

τοῦ 1896 ἐπηκολούθησαν σειραὶ ἐθνικῶν ἀτυχημάτων, καὶ πατριωτικὰ πένθη, τὰ ὅποια φυσικώτατον ἦτο ν' ἀνακόψωσι πᾶσαν προοδευτικὴν πορείαν ἐν τῷ τόπῳ. Ὁ ἐχθρὸς κατεπάτει ἤδη τὴν χώραν καὶ κατελάμβανε τὸ ἐν τρίτον αὐτῆς, ἡ συμφορὰ δὲ ἀπερρόφα πᾶσαν σκέψιν καὶ παρέλυε πᾶσαν ἰδέαν. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο νὰ ἐγκαταλειφθῇ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ ὁ ἀθλητισμὸς καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ κατώτερον σημεῖον τῆς ὑφέσεως ὁ εὐγενῆς πυρετὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἦδη τὰ ἀτυχήματα παρήλθον, ἐπὶ τῶν παθῶν ἐπιχύνει τὸν βάλσαμόν του ὁ χρόνος, ἡ πατρὶς ὀρμῆ καὶ πάλιν πρὸς τὰ πρόσω. Πᾶσαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἀναλαμβάνουσι τὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιδόσεως. Καὶ ὁ ἀθλητισμὸς, μία τῶν εὐγενεστέρων αὐτῶν ἐκδηλώσεων, ἀνεθάρρυνε καὶ εὐνοϊκῆ αὐτοῦ ἀναγέννησις παρατηρεῖται πανταχοῦ.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐκφάνσεων τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ἐκεῖνη, ἣτις δέον πλείοτερον νὰ ἐνισχυθῇ, εἶναι ὁ ἀθλητισμὸς. Εἰς τὴν γενικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, οὗτος κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, ἀξιοὶ καὶ δικαίως τὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ τῶν ἄνω μέχρι τῶν κάτω, τὴν ὑποστήριξιν ἐπισήμως τῆς πολιτείας καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἄλλὰ δι' αὐτὸ δέον νὰ δοθῇ ἡ ὠθη-

σις διὰ τῶν ἀγῶνων. Ἀνάγκη οἱ ἀγῶνες νὰ καταστῶσι συχνότεροι, διαρκέστεροι. Καὶ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, δεόν πρὸ παντὸς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐκάστοτε ἐπισημότης καὶ πολυτέλεια νὰ παρακολουθῇ αὐτοῦς. Ἀρκετὸν εἶναι νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν πραγματικὴν μόνον ἄμιλλαν, τῆς ὁποίας ἡ ἰδέα συνυπάρχει ἐν τῷ ἀγῶνι, νὰ λείψῃ δὲ πᾶσα ἢ περιττὴ πολυτέλεια, ἢ ὁποία ἐν μόνον κατορθοῖ, νὰ καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν καὶ ν' ἀποτρέπη τοὺς διοργανωτὰς τῶν ἀπὸ ὁμοίας ἐπιχειρήσεις.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ δυνάμενοι θὰ συνομολογήσωσι μεθ' ἡμῶν ὅτι καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ πολλαπλασιασθῶσιν οἱ ἀγῶνες ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ λείψῃ πᾶν ἐμπόδιον. Ἄς μελετηθῇ λοιπὸν ὁ καταλληλότερος τρόπος. Ἡμεῖς θὰ ἡμεῖθα ὑπερήφανοι διότι πρῶτοι ῥίπτομεν τὴν ἰδέαν.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΠΕΥΤΙΚΗΣ

ΕΚΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΖΕΥΞΕΩΣ

ΕΡΑΝΙΣΘΕΪΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ

J. LENOBLE DU TEIL

διδασκάλου ἵπποδραμαστού
ἐν τῇ σχολῇ τῶν ἐθνικῶν ἵπποφορβείων.

ΚΑΙ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Θ. ΗΠΙΤΗ

ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ.

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ

«Ἀπασαι αἱ ἐπιστήμαι καὶ αἱ τέχναι ἔχουσιν ἀρχὰς καὶ κανόνας, δυνάμει τῶν ὁποίων προβαίνουσιν εἰς ἀνακαλύψεις, ὁδηγούσας εἰς τὴν τελειοποίησιν. Ἡ ἵππικὴ εἶνε ἡ μόνη, δι' ἣν φαίνεται ὅτι ἔχομεν ἀνάγκη τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως ἐν τούτοις ἢ πρακτικῆ αὐτῆ ἀσκήσεως ἐὰν στερηθῆται ἀληθῶν ἀρχῶν, δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ἔξις, ἧς ὁ καρπὸς εἶνε βεβιασμένη καὶ ἀβεβαία ἐκτέλεσις, πληροῦσα θαυμασμοῦ τοὺς ἡμειδῶτας, ἐκπληροσσομένους συχνάκις ἐκ τῆς χάριτος μᾶλλον τοῦ ἵππου παρὰ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἵππεύοντος αὐτόν. Ἐκ τούτου ἀκριβῶς προέρχεται ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν καλῶς γεγυμνασμένων ἵππων καὶ ἡ

ὀλίγη ἱκανότης, ἣν τινὰ παρουσιάζουσιν οἱ πλεῖστοι τῶν αὐτοκαλουμένων ἵππέων.

» Ἡ ἔλλειψις ἀρχῶν ἄγει εἰς τὸ νὰ μὴ ᾧσιν εἰς κατάστασιν οἱ μαθηταὶ νὰ διακρίνωσι τὰ ἐλαττώματα ἀπὸ τὰς τελειότητας, δὲν ἔχουσι δὲ ἄλλο καταφύγιον εἰμὴ τὴν ἀπομίμησιν, καὶ δυστυχῶς εἶνε πολὺ εὐκολώτερον νὰ τραπῇ τις πρὸς τὴν σφαλερὰν πρακτικὴν ἀσκήσιν ἀπὸ τοῦ νὰ προσκτήσῃ τὴν ὀρθὴν τοιαύτην.

» Οἱ μὲν, προσπαθοῦντες νὰ μιμηθῶσιν ἐκείνους, οἵτινες ἐπιζητοῦσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἀπάσης τῆς εὐφυΐας καὶ ζωηρότητος τοῦ ἵππου, ὑποπίπτουσιν εἰς τὸ ἐλάττωμα τοῦ νὰ κινῶσι διηλεκτῶς τὰς χεῖρας καὶ τὰς κνήμας, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὴν χάριν τοῦ ἵππέως, προσδίδει κακὴν στάσιν εἰς τὸν ἵππον, ἀλλοιοῖ τὴν εὐαισθησίαν τῶν φορέων τοῦ στόματος τοῦ ἵππου καὶ καθιστᾷ τοῦτον ἀσταθὴ εἰς τὰς κνήμας.

» Οἱ δὲ, προσπαθοῦσι νὰ ἐπιζητήσωσι λεπτότητα καὶ ἀκριβείαν, ἣν τινὰ βλέπουσιν ἐφαρμοζομένην ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ ἐκλέγωσι μετὰ ἀριθμοῦ τινος ἵππων ἐκείνους, οὓς ἡ φύσις ἐπροίκισε δι' ἐξαιρετοῦ στόματος, δι' ἰσχυρῶν ἰσχιῶν καὶ ὀμαλῆς ἐν γένει τοῦ σώματος ἐνεργείας, προτερήματα, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἵππων. Ἐκ τούτου προέρχεται, ὅτι οἱ ἀπομιμηταὶ οὗτοι τῆς τοσοῦτον ἐπιζητουμένης ἀκριβείας, ἐξασθενοῦσι τὸ θάρρος εὐκάρδου ἵππου καὶ τοῦ ἀφαιροῦσιν ἅπασαν τὴν χάριν, ἣν ἡ φύσις τῷ ἔδωκεν.

» Ἄλλοι τέλος, παρασυρόμενοι ὑπὸ τῆς πεπλανημένης καλῆς κρίσεως τοῦ κοινοῦ, οἵτινες αἱ κρίσεις δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι πάντοτε ὡς ἀξιόματα καὶ καθ' οὗ ἡ δειλὴ ἀλήθεια δὲν τολμᾷ νὰ ἐξαναστῇ, εὐρίσκονται, μετὰ πάροδον μακρᾶς καὶ ἐνδελεχοῦς ἵππικῆς ἐργασίας, νὰ κέκτανται ὡς μόνην ἀξίαν τὴν κολακευτικὴν καὶ φαντασιώδη εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ νομίζωσιν ἑαυτοὺς ἐπιδεδιωτέρους τῶν ἄλλων.

» Τὸ αἶσθημα ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦσιν ὡς μηδὲν τὴν θεωρίαν ἐν τῇ ἵππικῇ τέχνῃ, δὲν θὰ μὲ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστηρίξω, ὅτι αὕτη εἶνε ἀναγκαιοτάτη, ἵνα καταλήξωσιν εἰς τὸ τέλειον. Ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ ἡ πρακτικὴ ἀσκήσις εἶνε πάντοτε ἀβεβαία. Συμφωνῶ, ὅτι εἰς ἀσκήσιν, εἰς ἣν τὸ σῶμα λαμβάνει τοσοῦτον μέρος, ἢ πρακτικῆ δέον νὰ ἦ ἀναπόσπαστος ἐκ τῆς θεωρίας, διότι δι' αὐτῆς ἀναγνωρίζομεν τὴν φύσιν, τὴν κλίσιν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἵππου καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀνακαλύπτομεν τὰ κεκρυμμένα

πλεονεκτήματα αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, δεόν προφανῶς νὰ ᾧμεν προετοιμασμένοι ἐπὶ τῶν δυσχερειῶν τῆς πρακτικῆς ταύτης ἀσκήσεως διὰ θεωρίας σαφοῦς καὶ βεβαίας.

» Ἡ θεωρία μᾶς διδάσκει νὰ ἐργαζώμεθα ἐπὶ καλῶν ἀρχῶν, αὗται δὲ, ἀντὶ ν' ἀντίκηνται εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἵππου, δεόν νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν αὐτῆς, τῇ βοηθείᾳ τῆς τέχνης.

» Ἡ πρακτικὴ ἀσκήσις μᾶς παρέχει τὴν εὐκολίαν νὰ ἐφαρμόσωμεν ὅ,τι ἡ θεωρία μᾶς διδάσκει· ὅπως δ' ἀποκτήσωμεν τὴν εὐκολίαν ταύτην, δεόν ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἵππους, νὰ ᾧμεν ἰσχυροὶ καὶ τολμηροὶ καὶ νὰ ἔχωμεν μεγάλην ὑπομονήν. Ταῦτά εἰσι τὰ προτερήματα, τ' ἀποτελοῦντα τὴν πραγματικὴν ἵππείαν.

» Ὅταν λέγω, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκη ἰσχύος καὶ τόλμης, δὲν ἐννοῶ τὴν ἀπότομον ἰσχύον καὶ τὴν ἀπερίσκεπτον παρατολμίαν, ἣν ἔχουσιν ἵππεῖς τινες, βίψοκινδυνεύοντες πλειστάκις μεγάλως, ὅπερ ἀπελπίζει τὸν ἵππον καὶ τὸν τηρεῖ ἐν διηνεκῇ ἀταξίᾳ· ἐννοῶ ἰσχύον συνεχομένην, συγκρατοῦσαν τὸν ἵππον ἐν τῷ φόβῳ καὶ τῇ ὑποταγῇ διὰ τῶν ἵππευτικῶν βοηθημάτων καὶ τῶν κολασμῶν τοῦ ἀπειθῶντος ἵππου, διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἵππευτικῶν μέσων, τηροῦντος τοῦ ἵππέως τὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν χάριν, ἅτινα συμβάλλουσι κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐπιστήμην.

» DE LA GUÉRINIÈRE 1751.

Παρατηρῶν τις μετὰ προσοχῆς τὸ πλεῖστον τῶν σημερινῶν ἵππέων ἢ τοῦλάχιστον ἐκείνους, οἵτινες ἀξιοῦσιν ὅτι εἶνε τοιοῦτοι, θὰ νομίσῃ ὅτι χθὲς μόλις ὁ de la Guérinière ἔγραψε τὰς ἀνωτέρω γραμμὰς, καθότι ἀπαντῶμεν καθ' ἐκάστην τὰ αὐτὰ ἀξιογέλαστα καὶ τὰς αὐτὰς ἀπαιτήσεις.

Ἐὰν εἰς ἐγκλείεται ἐντὸς ἵππευτηρίου, ἵνα ἐκγυμνάσῃ τὸν ἵππον του, οἵτινος ἢ ἐκπαίδευσις δὲν εἶνε, κατ' αὐτόν, ποτὲ ἐπαρκῆς, ἵνα ἵππευθῇ ἐκτὸς τοῦ ἵππευτηρίου.

Ἐἴτερος, ἀπ' ἐναντίας, φρονεῖ, ὅτι δὲν χρησιμεύει οἰαδήποτε ἐκγύμνασις καὶ φαντάζεται, ὅτι ὁ ἵππος του εἶνε εἰς θέσιν νὰ παράσῃ βεβαίαν καὶ εὐάρεστον ὑπηρεσίαν, ὅταν συνεπέα βραδισμῶν κατορθώσῃ νὰ διατρέχῃ χιλιόμετρα τινά.

Ἐἴτερος εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄτολμος, ὑποκρύπτων τὴν δειλίαν του ἐν φαινομενικῇ μᾶλλον καὶ οὐχὶ πραγματικῇ ἐπιστήμῃ, ὅπως δὲ ποτὲ ὅμως ἀχρηστον ὁ δευτέρος εἶνε ἀκαθῆς, ἀλλὰ

πάντοτε ἰσχυρὸς καὶ τολμηρὸς ἀναβάτης. Εἰς οὐδένα τούτων θὰ ἐμπιστευθῶ τοὺς ἵππους μου, προτιμῶ ὅμως τὸν τρόπον τοῦ δευτέρου, καθότι τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνοητοτέρα παρατολμία, ἐπιβάλλουσι θαυμασμόν τινά, ἔστω καὶ ἐὰν ἐκδηλωθῶσιν ἀκαταλλήλως.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων τάσεων, ὑπάρχει ἐν τούτοις ὀρθὸν τι διάμεσον, ἀποτελοῦν τὴν χρῆσιμον ἵππασίαν, τὴν βασιζομένην ἐπὶ τῆς γνώσεως τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν, ἃς ἔθεντο ἵπποδάμοι διδάσκαλοι.

Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων δύνανται νὰ παραβλέψωσιν ἐκείνας, αἵτινες δὲν σχετίζονται πρὸς τὴν ὠφέλιμον χρησιμοποίησιν τοῦ ἵππου· δύνανται ἐπίσης νὰ τελειοποιήσωσι τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ τὰς ἀνατρέψωσι, διότι αἱ ἀρχαὶ αὗται καθιερώθησαν ὑπὸ τῆς πείρας ἐπιδεδιωτῶν διδασκάλων, οἵτινες τὰς ἐστήριξαν ἐπὶ παρατηρήσεων τῆς φύσεως καὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἵππου, ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεώς των ἐβεβαιώθη διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀναλύσεως τῶν νόμων τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τοῦ ζώου.

Ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἀρχῶν τούτων εἶνε γεγραμμένα τὰ ἐπόμενα μαθήματα· ἡ χρῆσις τοῦ ἵππου τείνει ὀσμήραι πρὸς τοὺς ταχεῖς βηματισμοὺς του· αἱ διάφοροι σχολαὶ δεόν τὴν σήμερον ν' ἀπλοποιήσωσι τὴν διδασκαλίαν τῆς ἵππασίας καὶ νὰ διατηρήσωσι μόνον τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῶν μεγάλων διδασκάλων, ἀρχὰς, αἵτινες ἀκούουσιν ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ μέσα τῆς διοικήσεως τοῦ ἵππου καὶ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ εἰς ἀπάσας τὰς ὠφελίμους ὑπηρεσίας του.

Ὅσον διὰ τὴν ἵππασίαν τῶν ἵπποδρομιῶν, αὕτη εἶνε τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον μικροῦ ἀριθμοῦ ἵππέων καὶ δὲν ἐκμανθάνεται, εἰμὴ εἰς σταύλους ἐκπονήσεως, οἵτινες εἰσὶν εἰδικαὶ σχολαί, μὴ ἀντικαθιστάμεναι ὑφ' οὐδεμιᾶς ἄλλης, καθότι, ἂν καὶ αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς ἵππασίας τῶν ἵπποδρομιῶν εἶνε αἱ αὐταὶ μὲ ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ἵππασιῶν καὶ δὲν ἔχουσι τὸ ἰδιαιτέρον, εἰμὴ τὴν ἐφαρμογὴν των πρὸς τελικὸν σκοπὸν, ἦτοι τὴν ταχύτητα, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ὅπως ἵππεύσῃ τις δι' ἵπποδρομίας δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ἵππασίαν καὶ τοὺς κανόνας αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ στήθος των δεόν νὰ ἦ συνειθισμένον πρὸς τὸν ταχὺν τοῦτον βηματισμὸν καὶ ὁ ἵππεὺς ἐξφκειωμένος μὲ τὰς στάσεις τοῦ σώματος του, αἵτινες ἐπιτρέπουσι ν' ἀντέχῃ καὶ συνάμα νὰ εὐκολύνῃ τὴν ταχύτητα.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΠΥΓΜΑΧΙΑ

Β'.

Γαλλική πυγμαχία.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀγγλικὴν μέθοδον, ἡ γαλλικὴ χρησιμοποιεῖ τοὺς πόδας ἰδίως, ὅπως φέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ αἱ χεῖρες ἐνεργοῦσι καταλλήλως, οὐ μόνον πρὸς ἀμυναν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίθεσιν, διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ πυγμαχία μὲ τὴν μεθοδικὴν σύμπραξιν ποδῶν τε καὶ χειρῶν, δύναται νὰ θεωρηθῇ σήμερον ὡς μέθοδος ἀνωτέρα τῆς ἀγγλικῆς καὶ λόγῳ ἀσκήσεως, ὡς ἀπαιτοῦσα μείζονα εὐλγισίαν σώματος καὶ λόγῳ ἀποτελέσματος, διότι πολὺ δυσκόλως Ἕλληνας πυγμάχος θὰ δυνηθῇ νὰ καταβάλῃ Γάλλον χρησιμοποιοῦντα ἐν καταλλήλῳ συνδυασμῷ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡμεῖς θεωροῦμεν ταύτην ὡς ἀνωτέραν τῆς ἀγγλικῆς μεθόδου, πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς ἄλλως πάντως ἀγνώστου παρ' ἡμῖν μεθόδου ταύτης, θὰ παράσχωμεν κατωτέρω ὑποδείγματα τοῦ Γάλλου διδασκάλου Danguy, ἐνὸς τῶν διασημοτέρων συγχρόνων Γάλλων πυγμάχων.

Ἡ γαλλικὴ πυγμαχία εἰσῆχθη τῷ 1830 παρὰ τοῦ Μιχαῆλ Pisseux, ὅστις ὑπῆρξε διδασκαλὸς τοῦ δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης καὶ τοῦ λόρδου Seymour.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκαλεῖτο *savate* καὶ ἐθεωρεῖτο ὅλως χυδαία ἀσκῆσις, ἀγαπητὴ μόνον εἰς τοὺς φαυλοβίους νυκτιπλάνους τῶν ἀγυῶν. Μὴ καλλιεργουμένη παρ' ἀνθρώπων ἰκανῶν νὰ κατανοήσωσι τὴν ἀξίαν αὐτῆς, εὐρίσκετο εἰς ὅλως στοιχειώδη κατάστασιν. Ἐπειδὴ δὲ ἔλειπεν ἡ γυμναστικὴ παιδείσις καὶ ἡ ἐλαστικότης τοῦ σώματος ἀπὸ τοὺς χυδαίους τούτους μύστας τῆς *savate*, ἡ ἀμυνα καὶ τὰ κτυπήματα περιορίζοντο μόνον εἰς τὰ κάτω μέρη τοῦ σώματος, τὰ δὲ μετέπειτα κτυπήματα ἐναντίον τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στήθους, πολλῶν δὲ μᾶλλον τὰ ἐναντίον τῆς κεφαλῆς, ἦσαν ἀγνωστα εἰς αὐτοὺς.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἀνύψωσε τὴν *savate* εἰς

ἀληθῆ τέχνην, εἶνε ὁ Κάρολος Lecour, ὅστις πρῶτος ἐσκέφθη νὰ ἀναμίξῃ τὴν ἀγγλικὴν μέθοδον μὲ τὴν γαλλικὴν *savate* καὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὰς χεῖρας ἰδίᾳ πρὸς ἀμυναν. Ἄφου ἠσκήθη ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν μεθόδον του ταύτην, ὥστε νὰ ἀποβῇ διδάσκαλος, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἔλαβε μαθήματα παρὰ τῶν Adams καὶ Smith, τῶν δύο πρώτων πυγμάχων τοῦ Λονδίνου.

Παιδευθεὶς ἀρκούντως εἰς Ἀγγλίαν, ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους τῷ 1832, ἠνοίξεν αἴθουσαν διδασκαλίας καὶ ἐκεῖ ἀκολουθῶν ὀρισμένους λογικοὺς κανόνας, ἐσυστηματοποίησε τὴν σύγχρονον χρῆσιν τῶν πυγμῶν καὶ τῶν ποδῶν, βασιζόμενος πάντοτε εἰς τὴν πεποιθῆσιν, ἣν ἐσχημάτισε, νὰ μὴ ἴσταται ὁ παλαιστής ἐγγὺς τοῦ ἀντιπάλου του, ὅπως ἀποκρούῃ τοὺς κτύπους, ἀλλὰ μακρὰν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ φάσις τοῦ ἀγῶνος, εἰς τρόπον, ὥστε δυσκόλως ὁ ἀντίπαλος νὰ δύναται νὰ συλλαμβάνῃ τὸν προσβάλλοντα πόδα ἢ τὴν πυγμὴν. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναχωρήσας ἔθεσε τὰς βάσεις καὶ οὐ μόνον ἐτελειοποίησεν, ἀλλὰ, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μετεμόρφωσε τὴν ἀρχικὴν μέθοδον τοῦ Pisseux.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐφθασαν εἰς Παρισίους δύο διδάσκαλοι τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ Loze ἐκ Τουλούζης καὶ ὁ Leboucher ἐκ Ρουένης, οἵτινες εἶχον ἰδέας ὁμοίας σχεδὸν μὲ τὰς τοῦ Lecour. Πέριξ τῶν τριῶν τούτων ἐσχηματίσθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον κύκλος ἀγωνιστῶν, οἵτινες ἀνέδειξαν τὴν μέθοδον ταύτην ἀξιοθαύμαστον.

Μετὰ τούτους διαδοχικῶς μέχρι τοῦ 1862 ἀνεδείχθησαν ὁ Hubert Lecour, ἀδελφὸς τοῦ πρώτου, ὅστις ἦτο μὲν βραχύσωμος, ἀλλὰ διαβολικῆς εὐστροφίας. Ὁ Κάρολος Ducros, βραδύτερον ὁ Vigneron, ἀνὴρ ἐκτάκτου μυϊκῆς ἰσχύος καὶ ὁ Leroucher.

Τέλος τῷ 1862 ἀνεφάνη ὁ Charlemont, ὅστις διὰ τῆς ἐκτάκτου ἰκανότητός του ἀνύψωσεν ἔτι πλεον τὴν τέχνην τοῦ Lecour, καταστήσας ὀριστικῶς πλεον τὴν γαλλικὴν μέθοδον ἀνωτέραν τῆς ἀγγλι-

κῆς. Διὰ τοῦ τύπου, ὃν ὁ Charlemont ἔδωκεν εἰς τὴν τέχνην, δὲν δύναται τις πλεον νὰ βρασισθῇ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεώς του, καθόσον ἀσφαλῶς θὰ καταβληθῇ ἀπὸ ἀντίπαλον καλῶς ἐξησκημένον εἰς τὴν μέθοδον ταύτην.

Μετὰ τὴν πρόοδον ταύτην τῆς γαλλικῆς πυγμαχίας αἱ σκέψεις ἤγαγον τὴν εἰς τὸ γαλλικὸν ναυτικὸν εἰσαγωγὴν ταύτης.

Δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα λεπτομερείας τινὰς καὶ νὰ παρά-

προσβολὴν. Οὐχ ἦττον καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ συνήθως καταφέρει κτυπήματα, εἴτε διότι ἡ φάσις τοῦ ἀγῶνος ἄγει τὸν ἀθλητὴν εἰς τοῦτο, εἴτε ὡς ἀντίκτυπον μετ' ἀποκρουσιν ἐπιθέσεως τοῦ ἀντιπάλου, ὅπερ συνειθέστερον.

Μετὰ τὴν θέσιν τῆς φυλάξεως, ἵνα εἰσέλθῃ τις εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐκτελεῖ ἡμίσειαν κλίσιν ἐπ' ἀριστερά, πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς στηριζόμενος καὶ προτείνει τὸν δεξιὸν πόδα ἐναντίον τοῦ

Σχ. 2.

Σχ. 3.

σχωμεν ὑποδείγματα ἱκανὰ πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς τελειοποιηθείσης τέχνης τοῦ Lecour. Πιθανότατα οἱ παρ' ἡμῖν τρόφιμοι τῶν Γυμναστηρίων, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν γραμμῶν τούτων, νὰ τραπῶσι καὶ ἐπὶ τὴν ἀνδρικήν ταύτην ἀσκῆσιν, τῆς ὁποσδήποτε πυγμαχίας, ἥτις οὐδόπως δυστυχῶς καλλιεργεῖται εἰς τὴν χώραν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κοίτις της καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ τοσοῦτον ἐλαμπρύνθη.

Κατὰ τὴν γαλλικὴν λοιπὸν ταύτην μέθοδον, ὁ ἀμυνόμενος στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ ἀφίνει τὸν ἕτερον νὰ αἰωρῆται, ἔτοιμον πρὸς ἐπίθεσιν (Σχ. 2). Σχεδὸν πάντοτε ἀμύνεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, συλλαμβάνων τὸν προσβάλλοντα πόδα, δίδει δὲ κτυπήματα εἴτε δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν, εἴτε, ὅπερ καὶ συνειθέστερον, ἐναλλάξ δι' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, προτιμῶν πάντοτε, προσποιοῦμενος διὰ τοῦ ἀριστεροῦ, τὴν διὰ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς

ἀντιπάλου μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἡμιπροτεταμένην καὶ τὴν ἀριστεράν ἑτοιμὴν πρὸς ἀπόκρουσιν (Σχ. 3).

Σχ. 4.

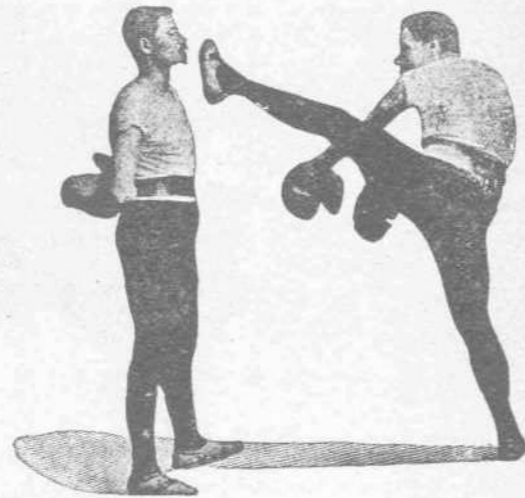
Εἰς διδόμενον ὀριζόντιον ὑπὸ τοῦ ποδὸς

κτύπημα, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ συλλαμβάνει τὸν προσβάλλοντα πόδα τοῦ ἀντιπάλου καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὁ πυγμαχὸς ἀντεπιτίθεται, στηριζόμενος ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν (Σχ. 4).

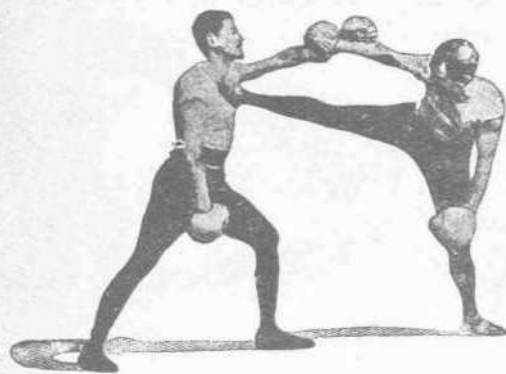
ἀντίπαλον εἰς τὴν δεξιὰν γνάθον (Σχ. 5). Τὸ θεμελιώδες κτύπημα τῆς μεθόδου ταύτης εἶνε τὸ καταφερόμενον, μετὰ προσποίησην συνήθως (Σχ. 6) δι' ἑνὸς τῶν ποδῶν, ἀστραπιαίως διὰ τοῦ ἑτέρου ἐναν-

Σχ. 5.

Σχ. 6.

Σχ. 7.

Σχ. 8.

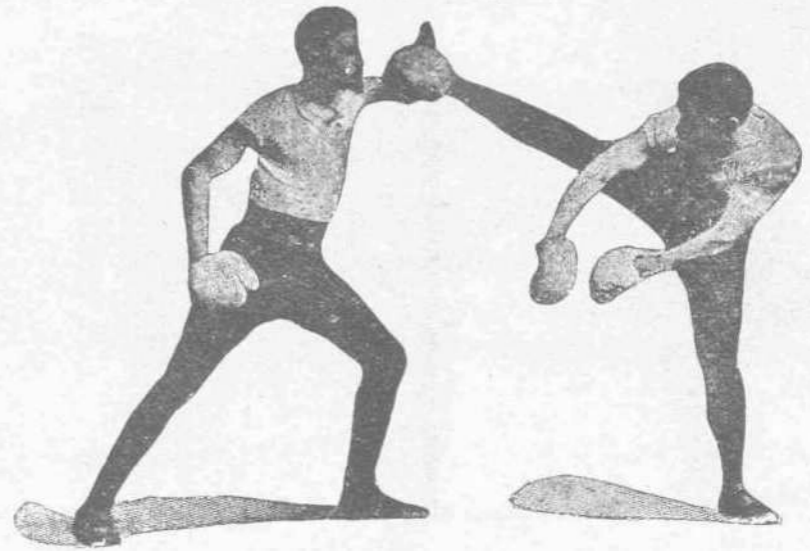
Ἐὰν τὸ κτύπημα δοθῇ ὑψηλὰ ἐναντίον τῆς κεφαλῆς, τότε ὁ ἀμυνόμενος κύπτει καὶ συλλαμβάνει διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸν προσβάλλοντα πόδα, ἄνωθεν τοῦ ὤμου αὐτοῦ, στηρίζει τοῦτον ἐπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἑτέρας ἀντεπιτίθεται, προσβάλλον τὸν

τίον τοῦ στήθους τοῦ ἀντιπάλου (Σχ. 7). Ἐὰν δὲν λάβῃ τις τὴν πρόνοιαν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐγκαίρως ἢ νὰ τὸ ἀποκρούσῃ, τότε δέχεται ἰσχυρότατον κτύπημα εἰς τὴν κοιλίαν (Σχ. 8) ὡς ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπρονοσίαν του.

Εὐνόητον ὅτι ἐνταῦθα καθίσταται ἀδύνατος ἡ περιγραφή τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων συνδυασμῶν τῶν κτυπημάτων τῆς μεθόδου ταύτης.

Γενικῶς μόνον ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ ἀγὼν κατὰ τὴν γαλλικὴν πυγμαχίαν ἀπαιτεῖ

χάριτος καὶ τῆς δεξιότητος ἀνεγνωρισμένου ξιφιστοῦ. Ἐὰν τις δυνήθῃ νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτο σημεῖον, καθίσταται οὐ μόνον ἀξιοθαύμαστος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπικίνδυνος ἀνταγωνιστής, διότι ἡ γαλλικὴ μέθοδος πα-

Σχ. 9.

Σχ. 10.

Σχ. 11.

παμμεγίστην εὐλυγισίαν σώματος, ἵνα δυνήθῃ ὁ ἀθλητὴς νὰ ἐκτελέσῃ δυσκολότατας κινήσεις, ὡς τὸ μέγα διασκέλισμα (Σχ. 9), καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν συνδυασμῶν τῆς μεθόδου ταύτης, μόνη δὲ ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἔμμονος ἀσκῆσις δύνата νὰ καταστήσῃ τινὰ τεχνίτην ἐνάμιλλον τῆς

ρέχει κτυπήματα ἀνυπολογίστου ζημίας, ὡς π. χ. τὸ φοβερότερον πάντων στρεφόμενον τοῦ ποδὸς (Σχ. 10), ὅπερ ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις καὶ νὰ τὸ ἀποκρούσῃ καὶ ὅπερ συνηθέστατα ἀποβαίνει δάεθρον δι' ἐκεῖνον, ὅστις θὰ τὸ ὑποστῇ. Ἡ ὡς τὸ λεγόμενον, κτύπημα τῆς ἀγελάδος, (Σχ. 11)

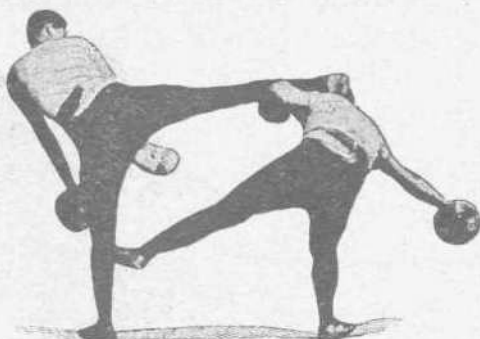
ὅπερ ἀσφαλῶς, ἐὰν δοθῇ καταλλήλως, θραύει τὴν ἐπιγονατίδα τοῦ ἀντιπάλου, προτοῦ οὗτος δυνθῆν νὰ ἀποφύγῃ τοῦτο.

Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα μι-

ανώτερω, κατεγίνοντο εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μεθόδου ταύτης, ἢν συνδυάζοντες εἴτε πρὸς τὴν ἑλληνορωμαϊκὴν πάλην εἴτε πρὸς τὴν ἑλβετικὴν, θὰ παρήγα-

Σχ. 12

Σχ. 13

Σχ. 14

κροτέρας μὲν ἀξίας κτυπήματα καὶ ἀποκρούσεις, ὡς τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τὰ Σχ. 12, 13 καὶ ἀποκρούσεις 14, ἀλλὰ πάντοτε ἐπικίνδυνα.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν οἱ παρ' ἡμῖν γυμνασταί, λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὰ

γον μεθόδον νεωτέρας ἑλληνικῆς πυγμαχίας, ἥτις, στηρίζουσα τοὺς κανόνας αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, θὰ ὑπερέτει βεβαίως ἀπάσας τὰς μέχρι τοῦδε γνωστάς.

ΤΗΛ. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ βεβαίως τὴν ἐκ τῆς ποδηλασίας ἐπὶ τῆς υγείας ἡμῶν προκύπτουσαν ὠφέλειαν. Ἐναπνέοντες καθ' ἑκάστην στιγμὴν νέον ἄφθονον καὶ καθαρὸν ἀέρα διὰ τῆς ἀεναίου ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας, ἔταν μάλιστα αὐτὴ γίγνηται συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας τῆς υγιεινῆς καὶ εἰς τόπους τερπνοὺς καὶ εὐαέρους, τονοῦμεν τοὺς πνεύμονας καὶ τὸ σῶμα. Λέγω δὲ υγιεινῆς, ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ποδηλάτων, ἐκλαβόντες ὡς μόνον καὶ ἄκρον τοῦ ποδηλάτου προορισμὸν τὴν ἀνάπτυξιν μεγίστης δι' αὐτοῦ ταχύτητος, ἥτις μόνον εἰς τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 21 ἐτῶν δύναται ἀφόδως, μετὰ προηγηθεῖσαν μεθοδικὴν καὶ ἀναγκαίαν προπόνησιν, ἀκινδύνως νὰ ἐπιτευχθῇ, κάθηνται ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου κύπτοντες καὶ κυρτοῦντες τὰ νῶτα οὕτως, ὥστε παρουσιάζουσι καὶ εἰς τοὺς θεατὰς εἰδεχθῆ ὄψιν. Ἡ τοιαύτη δὲ στάσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις μεγάλῃς ταχύτητος εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡλικίαν δύναται ἐπικινδύνως ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ποδηλάτου νὰ ἐπιδράσῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ ἀσθματικὰς ἢ καρδιακὰς παθήσεις λίαν σοβαράς, εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδίως ἐκ φύσεως τὸν θώρακα κακῶς κατασκευασμένον.

Ἡ ἀνόργανος λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου γυμναστικὴ ἀποβαίνει ἐπιωφελεστάτη κατὰ τὰς μακρὰς πρὸ πάντων ἐκδρομὰς, διότι ἡ τοῦ σώματος ἐξάσκησις καθίσταται γενικωτέρα, ἀσκούμενου δι' αὐτῆς τοῦ στήθους, τῶν βραχιόνων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ σώματος μελῶν, ἅτινα διὰ μόνῃς τῆς ποδηλασίας οὐδὲως ἀσκοῦνται.

Ἄλλὰ τίνας τρόπων θὰ γίνηται αὐτὴ καὶ διὰ ποῖον λόγον; Ὅστις δήποτε ἐξετέλεσε μακρὰν ἐκδρομὴν ἐπὶ ποδηλάτου, θὰ ἠσθάνθη βεβαίως τοὺς βραχιόνάς του ἐκλελυμένους καὶ ἀπηυδηκότας περισσώτερον ἀπὸ τὰς κοπιασάσας κνήμας του. Ἡ αἰτία τῆς ἐξαντλήσεως τῶν βραχιόνων εἶναι εὐνόητος. Ἦσαν καταδεδικασμένοι εἰς παντελῆ ἀκίνησιν, κρατήσαντες τὸ πηδάλιον τοῦ ποδηλάτου, κατὰ τὸ μακρὸν τῆς ἐκδρομῆς διάστημα, ἐνῶ τὸναντίον αἱ κνήμαι του καίτοι ἐχρησίμευον ὡς μοχλοὶ κινητήριον καθ' ὅλην τὴν μακρὰν πορείαν του, ὀλιγώτερον ἀπέναμιον ἀκολουθήσασαι τὸν γενικὸν τῆς φύσεως νόμον, καθ' ὃν, πᾶς μῦς, ἀσκούμενος, αὐξάνει καὶ κρα-

τύνεται, ἐν ἀκίνησιν δὲ μένων περιπίπτει εἰς ἀτροφίαν καὶ μαρασμόν.

Διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐκ τῶν μετὰ θέρμης ἐραστῶν τῆς ποδηλασίας ἔχει βραχιόνας ἰσχυροὺς καὶ στήθος εὐρὺ καὶ ἰσχυρόν. Ἐκτὸς ἐν προηγουμένως ἠσκήθη τακτικῶς καὶ μεθοδικῶς ἐν τοῖς γυμναστηρίοις, ἢ ἐξακολουθῆ ἔτι ἀσκούμενος. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τούτου φέρω παράδειγμα καλοῦς μάλιστα γυμναστικοῦς, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν ἀσκήσεις ἐπὶ διαφόρων γυμναστικῶν ὀργάνων ἀκόπως καὶ μετὰ μεγίστης εὐχερείας, κατόπιν ὅμως μακρᾶς ποδηλατικῆς ἐκδρομῆς δὲν δύνανται ἐφ' ἰκανὰς ἡμέρας νὰ ἐκτελέσωσι ταύτας.

Ἄνάγκη λοιπὸν, κατὰ τὰς μακρὰς ἰδίως ἐκδρομὰς, νὰ ἀσκῶμεν τοὺς βραχιόνας, τὸ στήθος, τοὺς ὄμους καὶ τὰ λοιπὰ ἄνω μέλη τοῦ σώματος ἐκάστοτε μετὰ πορείαν 2 - 3 χιλιομ., ὅπως ταυτοχρόνως ὑφίσταται ἡ ἀναγκαῖα ἰσορροπία εἰς ὅπαντα τὰ μέλη τοῦ ποδηλατοῦντος, χωρὶς νὰ κατερχώμεθα τοῦ ποδηλάτου, ὁσάκις ἡ ποιότης τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ καλὸς καιρὸς τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Αἱ ἐλεύθεραι αὐταὶ ἀσκήσεις, γνωσταὶ οὖσαι εἰς ὅλους, ἐκτελοῦνται ἀερομένων τῶν χειρῶν ἐκ τοῦ πηδαλίου, ὁσάκις ἡ ὁδὸς εἶναι ὀμαλὴ καὶ καθαρὰ, διευθυνομένου τοῦ ποδηλάτου διὰ μόνων τῶν ποδῶν, ἐνῶ τηρεῖται τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος εὐθυτενὲς καὶ τὸ στήθος προτεταμένον, οἱ ὄμοι πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ πρὸς τὰ κάτω, λαμβανόμενης τῆς στάσεως ἐκείνης, ἥτις μᾶς ἐπεδύλλετο ὁσάκις ἐξετελοῦμεν ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖσι τὰς ἐλευθέρως καλουμένας ἀσκήσεις ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ διδασκάλου, ἐντεινοντες καὶ κίμπτοντες πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὰ ἔμπρῳς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ πρὸς τὰ πλάγια ἐναλλάξ, ἢ ἀμφοτέρως τοὺς βραχιόνας, καὶ περιστρέφοντες τούτους πρὸς τὰ ἔμπρῳς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω κατὰ τὸν ἐνδεδειγμένον ἐν τοῖς σχολαῖσι τρόπον, γυμνάζοντες οὕτω ταυτοχρόνως ἅπαν τὸ σῶμα, καίτοι καθήμενοι ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου.

Περὶ τὸν, νομίζω, εἶναι νὰ προσθέσω ἐνταῦθα, ὅτι αἱ ἄνω ἀσκήσεις συνιστῶνται εἰς ἐκείνους, οἵτινες διευθύνονται εὐκόλως, ἀκόπως καὶ ἀκινδύνως, τηροῦντες τὴν ἰσορροπίαν των καὶ μὴ ἐχόμενοι τοῦ πηδαλίου διὰ τῶν χειρῶν. Πάντα δ' ἄλλον αὐστηρῶς ἀποτρέπομεν ἀπὸ τὰς ἀσκήσεις ταύτας, διότι ἀναπόφευκτος καὶ βεβαία ἡ πτώσις των εἶναι.

Κ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

(Παρά τοῦ κ. Κ. Δασίου, ἀξιωματικοῦ τοῦ Β. Ν., ὁ Π. Σ. Α. ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἣν ἀσμένως δημοσιεύομεν).

Φίλε Κύριε,

«Ὁ βίος ἐν τῇ κινήσει ἐστίν».
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς εἶδον πραγματοποιούμενον, διὰ τῶν ἀτρώτων κόπων ὑμῶν, ἔργον, ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ ὁποῖου πολλὰ δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ.

Μετὰ μακρῶν αἰώνων δουλείαν, ὑπὸ κατακτητὴν τὰς ἰδίας συνηθείας ἐπιδαλόντα καὶ τὰ πάτρια ἡμῶν ἔθιμα ἐκ βάρβρων ἀνατρέφοντα, ἡλευθερώθη ἡ μικρὰ αὐτὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γωνία. Οἱ ἐν τῇ σκότει καὶ ὑπὸ τὸ κράτος ἀγρίας ὑποταγῆς βιώσαντες, ἄμα ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ ἀνακουφισθέντες, ἔστρεψαν πάντες τὰ ἐλπίματα πρὸς τὸν λάμποντα ἥλιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀπληστώως παρεδέχοντο πᾶν τὸ ξένον, ζηλοτύπως μιμούμενοι πᾶν τὸ ἐξωθεν ἔλκον τὴν καταγωγὴν.

Δυστυχῶς ὅμως, ἐν τῇ βίᾳ ἡμῶν ταύτῃ, ὁ σταθμὸς τοῦ νοῦ δὲν ἔσχε οὔτε τὸν καιρὸν οὔτε τὴν ἱκανότητα ὅπως ἐκλέξῃ, εἰσήχησαν δὲ παρ' ἡμῖν φύρδην μίγδην οἱ ξένοι τρόποι, ἐν τε ταῖς ἰδέαις καὶ τῇ διαίτῃ, ἀνευ συστήματος οὐδενὸς καὶ ἐσκεμμένης προτιμήσεως, ἀνευ λυσitteλοῦς καὶ ὀρισμένου σκοποῦ. Ἐνομήσαμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ κατ' ἐπιπολήν περι τὸ ὁμιλεῖν καὶ ἐνδύεσθαι ξενότροπος μίμησις, ἤθελε καταστήσει ἡμᾶς ἐφαμιλλοὺς τῶν λαῶν τῆς Δύσεως. Ἀλλὰ σὺν τῇ κοινωνικῇ ἀναπτύξει καὶ τῇ ἐκπολιτιστικῇ προόδῳ ἐκ παραλλήλου, δυστυχῶς βραίνουσιν αὐξάνουσαι αἱ τῶν ἀνθρώπων κακίαι καὶ τὰ ἐλαττώματα, οἱ δὲ πεπολιτισμένοι τῆς Δύσεως λαοί, κατ' ἀνάγκην ἀναπόφευκτον, σὺν τοῖς σχολαίσις τῆς ἀρετῆς καὶ προόδου, παρέσχον ἡμῖν καὶ τὰ σχολεῖα τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ. Τὰ κακὰ παραδείγματα κατ' ἀνθρώπινον νόμον, ἀναγκαιῶς, ἐν μετρίῳ μοίρᾳ τῶν ἀγαθῶν ἠκολουθήσαμεν, ἄτε συμφωνοῦντα μᾶλλον πρὸς πρόσκαιρον καὶ φαινομενικὴν εὐμάρειαν, ἐφείλκυσαν δ' ἀμέσως καὶ ἀδασανίστως ἡμᾶς πρὸς αὐτά.

Τὴν ὀθωμανικὴν ραθυμίαν καὶ νωχέλειαν διεδέχθη κοδφὸς ρεμβασμὸς καὶ ἐπιπολαία φιλαρέσκεια. Αἱ χεῖρες καὶ ὁ νοῦς ἐξηκολούθησαν ὡς καὶ πρότερον τὴν ἀργίαν ἀγοντα, ἡ δὲ ξένη διανοητικὴ ἐργασία ἐξηκολούθη παρ' ἡμῖν ἔτοιμος εἰσαγομένη, σὺν τοῖς ἐτοίμοις ἐκ Βιέννης ἐνδύμασιν.

Ἄλλ' ὅχι ἡ ἐπίφασιν παρακμῆς παρουσιάσασα τοιαύτη κατάστασις δὲν πέπρωται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μακρὸν παρατεινομένη; ἀπαισίου συμφορᾶ ἐξήγειραν ἡμᾶς τοῦ ἀπατηλοῦ ληθάργου καὶ τῆς ἐγωϊστικῆς πλάνης, πανταχόθεν δὲ διαβλέπονται παρήγοροι αἱ ἐνέργεια τῆς φιλοτιμοῦ νεότητος.

Ἡ τε σωματικὴ ἐργασία καὶ ἡ πνευματικὴ, αἱ τὴν εὐημερίαν τῶν ἐθνῶν ἐξασφαλίζουσαι, ἀπαιτοῦσι σῶμα ὑγιὲς καὶ κρᾶσιν ἰσχυράν, ὁ δὲ περὶ τῆς τῶν σωματίων εὐεξίας καὶ ἀναπτύξεως μεριμνῶν, ἄς ἔχῃ πάντοτε ὑπερψάνως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐργάζεται διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς αὐτοῦ, διὰ τὴν πρόδον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐρρωσθε
Κ. Α. ΔΑΣΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑΙ

Foot - Ball - Golf - Cricket - Lawn-tennis - Hockey - Jeu de longue paume - Ballon au camp - Balle à la crosse - Polo - Water polo κτλ.

Α'.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ (FOOT - BALL)

ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΙΣ
FOOTBALL

Κανόνες τῆς Ἀγγλικῆς Ποδοσφαιρίσεως.

[Συνέχεια καὶ τέλος]

Ἀπαγορεύεται νὰ ἀρπάξῃ τις τὴν σφαῖραν, ἢ νὰ τὴν ἐγγίση διὰ τῆς χειρὸς πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῆς συρράξεως. Πᾶσα τοῦ κανόνος τούτου παράβασις δίδει εἰς τοὺς ἀντιθέτους τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν ἐλεύθερον κτύπημα.

Ἡ σύρραξις περατοῦται, ἄμα ὡς ἡ σφαῖρα ὑπερβῇ τὴν γραμμὴν τῶν ὀρίων ἢ τὴν τοῦ τέρματος. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ θέτῃ τις πλάυρα χεῖρα ἐπὶ τῆς σφαίρας.

19. Σφαῖρα χαμένη (Ballon mort). Εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς πάντα παίκτην νὰ ἀρπάξῃ τὴν σφαῖραν καὶ νὰ τρέχῃ μετ' αὐτῆς, ἐφ' ὅσον αὐτὴ κυλίστα ἢ ἀναπηδᾷ ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ παιγνιδίου, ἐκτὸς κατὰ τὴν διάρκειαν συρράξεως (ἀρ. 17 καὶ 18).

Ἄλλ' ἡ σφαῖρα χάνεται (il est mort), ὅταν μὲν ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς παιδείας εἶνε τότε ἀπηγορευμένον νὰ ἀρπάξωσιν αὐτὴν πρὶν νὰ τὴν ἐπαναφέρωσιν ἐν ἐνεργείᾳ διὰ κινήματος τοῦ ποδός.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως καὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀντιθέτων, σύρραξις λαμβάνει χώραν ἐκεῖ ἐνθα ἡ σφαῖρα ἐσταμάτησεν.

Ἐσαύτως ἡ σφαῖρα χάνεται ὅταν ἐγγίση τινὰ τῶν δικαιοτήτων σύρραξις τότε πάλιν λαμβάνει χώραν εἰς τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται ὁ δικαιοτῆς.

20. Ἀπαγορεύεται νὰ ζίπτηται ἢ σφαῖρα διὰ τῶν χειρῶν πρὸς τὰ ἐμπρός. Πᾶς παίκτης κατέχων τὴν σφαῖραν δύναται νὰ τὴν βίψῃ πρὸς τὰ πλάγια τοῦ ἰδίου τέρματος ἢ νὰ τὴν πασοῦρη (διαδιθάσῃ) εἰς ἕτερον παίκτην τοῦ στρατοπέδου του, εὐρισκόμενον ὀπισθεν αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Εἶνε ὅμως ἀπηγορευμένον νὰ κτυπᾶται ἡ σφαῖρα διὰ τῆς χειρὸς, νὰ βίπτηται ἢ νὰ πασοῦρηται πρὸς τὰ ἐμπρός, τοῦτέστι πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθρικοῦ τέρματος.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως καὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀντιπάλων σύρραξις (ἀρ. 18) σχηματίζεται εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἡ ἐνοστασις ἐγένετο, ἐκτὸς ἂν ἀντιθέτος τις δὲν συλλάβῃ τὴν σφαῖραν ἐν τῇ πτήσει τῆς (de volée, στὸ φτερό), ὅποτε δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἐλεύθερον κτύπημα.

21. Πιάσιμον εἰς τὸ φτερό (Arrêt de volée). Ὅταν παίκτης τις συλλάβῃ τὴν σφαῖραν ἐν τῇ πτήσει τῆς, ἐνῷ αὐτὴ ἔχει βίψῃ ἢ κτυπηθῇ παρ' ἀντιθέτου, θὰ κάμῃ ἀμέσως σημεῖον τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τοῦ ὑποπερνίου του καὶ δικαιούται νὰ τὴν ἐπαναθέσῃ εἰς ἐνέργειαν δι' ἐλεύθερου κτυπήματος (ἀρ. 22) ἀπὸ μέρους οἰουδήποτε, ὀπισθεν τοῦ χαραχθέντος σημείου καὶ εἰς ἴσην ἀπόστασιν τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρίου.

Ὅταν ἡ σφαῖρα βίπτομένη ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρίου (ἀρ. 10), συλληφθῇ ἐν τῇ πτήσει τῆς, δὲν λογίζεται ἡ σύλληψις αὐτῆ ὡς πιάσιμον εἰς τὸ φτερό.

22. Ἐλεύθερον κτύπημα. Ὅταν παίκτης τις συλλάβῃ τὴν σφαῖραν εἰς τὸ φτερό δικαιούται ἐν ἐλεύθερον κτύπημα, ὀφείλει ἢ ὁ ἴδιος νὰ θέσῃ τὴν σφαῖραν εἰς ἐνέργειαν διὰ πεσμένου κτυπήματος ἢ διὰ κτυπήματος εἰς τὸ φτερό κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντιθέτου στρα-

τοπέδου, ἢ καὶ νὰ τὴν τοποθετήσῃ δι' ἕτερον παίκτην τοῦ στρατοπέδου του (ὡς διὰ τὸ κτύπημα ὀρίου). Θὰ προσέξῃ δὲ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς κανένα ἄλλον παίκτην τοῦ στρατοπέδου του νὰ ἐγγίση τὴν σφαῖραν.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως οἱ ἀντίθετοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐφορμήσωσι πλάυρα καὶ συνεχίζονται ἢ καταδιώξῃ τῆς σφαίρας.

Ἄν διὰ νὰ δώσῃ τὸ ἐλεύθερον κτύπημα ὁ παίκτης ἀποσύρεται ὀπισθεν τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος του, δὲν πρέπει νὰ βάλῃ χεῖρα (νὰ ἐγγίση, faire toucher) εἰς τὴν σφαῖραν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ διὰ τοῦ ποδός ἐν τῷ πεδίῳ, ἄλλως τὸ κτύπημα ἐπαναλαμβάνεται.

23. Τοποθέτησις τῶν παικτῶν. Ἐφ' ὅσον ἡ σφαῖρα δὲν ἔχει βίψῃ, οἱ παῖκται τοῦ στρατοπέδου, ὑπερ δικαιούται τὸ κτύπημα, ὀφείλουσι νὰ ἴστανται ὀπισθεν αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως καὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀντιπάλων, σύρραξις σχηματίζεται ἐπὶ τοῦ μέρους, ἐνθα ὁ παίκτης ἐχάραξε τὸ σημεῖον του (τὴν μάρκαν, marque).

Οἱ παῖκται τοῦ ἀντιθέτου στρατοπέδου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὸ σημεῖον τοῦτο· ἔχουσι ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐφορμήσωσιν ἀπὸ οἰουδήποτε σημείου εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ τέρματος:

α'. Ὅταν πρόκηται περὶ ἀπλοῦ κτυπήματος, μέλις ἡ σφαῖρα ἐγγίση γῆν (φάη χῶμα).

β'. Ἄν ὁ παίκτης προτίθεται νὰ δώσῃ πεσμένον κτύπημα ἢ κτύπημα στὸ φτερό, μέλις λάβει φορὰν ἢ ἐτοιμασθῇ νὰ κτυπήσῃ τὴν σφαῖραν διὰ τοῦ ποδός. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον ὁ παίκτης δὲν ἔχει ἐγκαταλείψει τὴν σφαῖραν δύναται πάντοτε νὰ σταματήσῃ, οἱ δὲ ἀντίπαλοί του ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκ νέου ὀπισθεν τοῦ χαραχθέντος σημείου.

Ἄν οἱ ἀντίπαλοί του ἐφορμήσωσι πρὶν ἢ σφαῖρα ἐγγίση γῆν, ἢ ὁ παίκτης ὁ προτιθέμενος νὰ δώσῃ τὸ κτύπημα ἐτοιμάζεται νὰ λάβῃ φορὰν, δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ κτύπημα δὲν ἔχει δοθῇ, νὰ τοὺς κάμῃ ν' ἀποσυρθῶσιν ὀπισθεν τοῦ σημείου (μάρκας, marque) καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφορμήσεως χάνεται.

24. Ἐλεύθερον κτύπημα συμφωνηθὲν διὰ παράβασις. Ὅταν τὸ ἐλεύθερον κτύπημα συμφωνηθῇ μετὰ παράβασις, θὰ γίνῃ κατὰ τὸν

αὐτὸν τρόπον. Οἱ ἀντίθετοι τοῦ παίκτη, ὅστις δίδει τὸ κτύπημα, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προχωρήσωσι μέχρι τοῦ μέρους ἐνθα συνέδη ἢ παράθασι καὶ νὰ ἐφορήσωσιν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὡν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν.

23. Ἐκτὸς παιδιᾶς (Χαμένος, ἔχασε). Τίθεται ἐκτὸς παιδιᾶς πᾶς παίκτης, ὅστις:

1ον. Εἰσέρχεται ἢ προσπαθεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῆς συρράξεως ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἀντιθέτων του.

2ον. Ἄν ἡ σφαῖρα τελευταίον ἐρρίφθῃ ὀπισθεν αὐτοῦ ὑπὸ παίκτη τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου.

Οἱ παῖκται, οἱ τεθέντες ἐκτὸς παιδιᾶς, δὲν δύνανται οὔτε νὰ ἐγγίξωσι τὴν σφαῖραν, οὔτε νὰ σταματήσωσιν ἢ νὰ ἐμποδίσωσιν ἀντίπαλόν τινα πρὶν ἢ οὗτος ῥίψῃ αὐτήν, ἢ τὴν φέρῃ εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον πέντε βημάτων.

Πᾶσα παράθασις τοῦ κανόνος τούτου δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον νὰ ζητήσῃ ἢ σύρραξιν εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἡ σφαῖρα ἐσχάτως ἐρρίφθῃ πρὸ τῆς παραθάσεως, ἢ ἐλεύθερον κτύπημα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Ὁ παίκτης παύει νὰ εἶνε ἐκτὸς παιδιᾶς:

1ον. Ἄν ὁ παίκτης τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου, ὅστις τελευταίος ἐρρίψε τὴν σφαῖραν ὀπισθεν αὐτοῦ, κατόρθωσεν νὰ τὴν ῥίψῃ πέραν αὐτοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐχθρικοῦ τέρματος.

2ον. Μόλις ἀντίπαλός τις ῥίψῃ τὴν σφαῖραν ἢ τὴν ἀρπύξῃ διὰ νὰ τρέξῃ κατέχων αὐτὴν ἀφ' οὗ τὴν φέρῃ εἰς ἀπόστασιν πέντε βημάτων.

26. Ἀπαγορευτέα.

1ον. Ἀπαγορεύεται ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει νὰ κρατῇ ἢ ἐμποδίσῃ τις ἀντίπαλον μὴ φέροντα τὴν σφαῖραν.

2ον. Ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἐν συρράξει, νὰ ἐνοχλῇ τις ὀποσοδήποτε ἕνα ἀντίπαλον μὴ κατέχοντα τὴν σφαῖραν, ἢ μὴ προσπαθοῦντα νὰ τὴν πλησιάσῃ.

3ον. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα παίκτην, ὅστις δὲν τρέχει μετὰ τῆς σφαίρας, νὰ ἀπωθῇ ἀντίπαλον διὰ τεταμένων τῶν χειρῶν.

Πᾶσα παράθασις τῶν τριῶν τούτων κανόνων δίδει εἰς τοὺς ἀντιπάλους τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι δι' ἑαυτοὺς ἐλεύθερον κτύπημα εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἡ παράθασις ἔλαβε χώραν.

4ον. Ἀπαγορεύεται νὰ λακτίξῃ τις ἐκ προθέσεως τοὺς ἀντιπάλους παίκτης, νὰ ὑποσκελίσῃ (βάζῃ τρικλοποδιᾶς) αὐτούς, νὰ σταματῇ ἕνα

παίκτην, ὁράτων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου εἴτε ἀπὸ τῶν ποδῶν.

Πᾶσα παράθασις τοῦ κανόνος τούτου δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ παραθῆτου μετὰ προηγουμένην παραίνεσιν.

5ον. Ἀπαγορεύεται νὰ παίζῃ τις φέρον ὑποδήματα μὲ ἐξέχοντας ἡλούς ἢ μὲ πλάκκας σιδηρᾶς ἢ ἐκ γουταπέρκας.

ΙΩΑΝΝ. ΧΡΥΣΑΦΗΣ

ΜΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΙΘΑΙΡΩΝΑ

(Συνέχεια)

Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνας ὁ ἀσύνετος Ἀκταίων κατεβρόθύη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ κυνῶν. Ὁ Κιθαιρῶν καὶ ἡ Πάρνης εἶναι κοινὰ ὄρη τῆς Ἀττικῆς, Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος· πρὸς δυσμὰς δὲ τῆς Βοιωτίας κεῖται ὁ Ἑλικῶν τὸ ἱερὸν τοῦτο τῶν Μουσῶν ἐνδιαίτημα, ἐξ οὗ Ἑλικωνιάδες ἐκαλοῦντο αὐταί.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα δάση ἐμιέλλομεν νὰ διασχίσωμεν καὶ ἐπὶ διήμερον νὰ διαμείνωμεν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν κυνηγῶντες.

ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν συνοδευόντων ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τούτῃ μισθωθέντων χωρικῶν, ἀφικόμεθα εἰς τὴν θέσιν «Πατέρα» ἐν σιγῇ καὶ συγκινήσει· διότι τὰ θήραμα, ἐὰν εὐρίσκοντο κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, δὲν ἦσαν μακρὰν ἡμῶν. Ἐνταῦθα δι' ἐλαφροῦ συρίγματος κληθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐλάδομεν παρ' αὐτοῦ τὰς θεούσας πληροφορίας καὶ καταλλήλως ἐτάχθημεν διὰ τὸ κυνήγιον. Τὴν εὐρισθεῖσαν τάξιν εἶχαμεν ρητὴν ἐντολήν νὰ τηρήσωμεν ἀπαρεγκλίτως. Μετὰ τοῦτο ἀμέσως ἤρξατο ἢ τοποθέτησις ἐνδὸς ἐκλάστου ἡμῶν εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν. Ἐκ τῶν κυνηγῶν, ἑνδεκά ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν κατωφέρειαν τοῦ ὄρους τούτου ἐνθα ὑπάρχει μικρὸν μονοπάτιον. Ἡ ἀπόστασις τῶν κυνηγῶν ἀπ' ἀλλήλων ὤρισθη εἰς 60-80 μέτρα, ἀλλ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἔχωσι πάντες μέτωπον πρὸς τὸ μονοπάτιον· οἱ δὲ ὑπολοιπόμενοι ἐτάχθησαν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς καὶ τῆς αὐτῆς διεύθυνσεως. Μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν χωρικῶν γέρον κυνηγὸς ὀνόματι Κύρ Μελέτης, ὁ καὶ παρ' ἡμῶν ἐπικληθεὶς Νέστορ, ὡς ἐκ τῶν καταλλήλως παρεχομένων ὑπ' αὐτοῦ συμβουλῶν καὶ τῆς κυνηγετικῆς του ἐμπειρίας, ἔδωκε πρὸς τοὺς μέλλοντας ν' ἀποτελέσωσι τὴν

παγάναν χωρικοὺς τὰς θεούσας ὀδηγίας. Ἡ παγάννα αὕτη ἀποτελουμένη ἐκ 5-6 χωρικῶν εἶχεν ἔργον νὰ διέρχεται τὰ δάση καὶ νὰ ἐκδιώκῃ τὰ τυχόν ἐκεῖ ἐνδικαιώμενα ζῶα διὰ φωνῶν, πυροβολισμῶν καὶ κρούσεων ἡχηρῶν ὄργάνων, πρὸς τὸ μέρος τῶν κυνηγῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ καλούμενον Καρτέρι. Ἡ παγάννα μετὰ πάροδον ἡμῶν μετὰ τὴν τοποθέτησιν ἡμῶν ὄρας ἤρξατο τοῦ ἔργου τῆς. Αἰφνὴς ἠκούσθη πυροβολισμὸς καὶ εἶτα δύο ἕτεροι. Σιγῇ ἐπηκολούθησε, καὶ πάντες, ἐν προφανεῖ συγκινήσει, ἀνεμένομεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν πυροβολισμῶν. Ἄλλ' ἰδοὺ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν διακόπτει τὴν σιγὴν ἐπανειλημμένως ὁ κρότος τῶν ὄπλων τῆς παγάννας, διευθυνομένης πρὸς τὸ μέρος τῶν κυνηγῶν. Ὄντως ἡ σιγμὴ αὕτη ἦτον ἡ κρίσιμος· ἕκαστος ἡμῶν θὰ ἐθεώρει ἑαυτὸν εὐτυχῆ ἂν τὸ θήραμα διήρχετο ἐκ τῆς σκοπιᾶς του. Ἀμέσως τότε οἱ πρῶτοι κυνηγοὶ ἐκ τῶν φυλασσόντων τὸ μονοπάτιον διέκρινον μακρόθεν ἀγριόχοιρον βαίνοντα κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ μέρος τῶν. Κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην καὶ ἡ ἀναπνοὴ ἀκόμη, δύναται τις εἰπεῖν, τοῦ κυνηγοῦ σταματῆ, τὸ βλέμμα δξύνεται παρακολουθεῖν καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν τοῦ θήραματος. Τὸ θήραμα κατέρχεται, πλησιάζει. Πάραυτα ὁ πρῶτος ἐκεῖ τεταγμένος κυνηγός, πληρέστατα μεμυημένος τὰ τῆς τακτικῆς τοῦ κυνηγίου, δὲν ἐπυροδόλησεν ἀμέσως, ἀν καὶ τὸ ζῶον δὲν εὐρίσκατο μακρὰν αὐτοῦ, — ἴσως μόλις περὶ τὰ 60 βήματα ἀπέειχεν— ἀλλ' ἀνέμενε μετὰ παραδειγματικῆς ψυχραιμίας καὶ ὑπομονῆς νὰ πλησιάσῃ ἔτι πλέον· ἀλλὰ τότε δυστυχῶς ἕτερος κυνηγὸς ἀντιθέτου χαρακτῆρος, ἐπυροδόλησεν ἀμέσως δις, ἐξ ἀποστάσεως ἴσως 150 μέτρων χωρὶς νὰ λείβῃ ὑπ' ὄψει οὐ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὑπάρχουσι καὶ τινες ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Κατὰ τὴν πεποιθήσιν ἑλῶν, ἀν δὲν ἐπυροδόλητο τὸ ζῶον ἀπὸ τοιαύτης ἀποστάσεως (δυνατῆς μόνον ὅταν βάλῃ τις διὰ πολεμικοῦ ὄπλου, αἷτινα δὲν ἦτον ἐπιτετραμμένον νὰ ἔχωσιν οἱ κυνηγοὶ, φέροντες μόνον κυνηγετικὰ, τῶν ὁποίων ἡ βολὴ δὲν κἀμινε καμπύλην, ὡς τὰ πρῶτα, ἐξ οὗ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ δυστύχημά τι) ἀφεύκτως θὰ διήρχετο πρὸ τῶν ἐπομένων κυνηγῶν, ὁπότε βεβαίως δὲν θὰ διέφευγεν. Ἐνταῦθεν προέκυψαν δυσἀρεσκείαι τινες, λησμονηθεῖσαι ὁμῶς ταχέως.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰς τὸ μονοπάτιον φυλασσόντων κυνηγῶν, οἱ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοποθετημένοι ἦσαν εὐτυχέστεροι, διότι εἶδον, ὅτι ὀπισθεν αὐτῶν δύο ἐκ

τῶν κυνηγῶν τῆς παγάννας ἐπέτυχον δύο ἀγριοχάιρους ἐν πυκνῇ τινι δάσει, οὓς καὶ πυροβολήσαντες ἐφόνευσαν. Αἱ σφαῖραι εὐρον αὐτοὺς ἐν τῇ μέσῃ τοῦ μετώπου. Αὐθωρεῖ τὸ αἷσιον γεγόνος διεδόθη διὰ νευμάτων ἀπὸ τοῦ γείτονος πρὸς τὸν γείτονα καὶ ἐγνώσθη οὕτω καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῶν κυνηγῶν καὶ ἐβεβαιώθημεν τοιούτοτρόπως περὶ τοῦ εὐχαρίστου ἀποτελέσματος, ἀλλὰ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀριθμὸν τῶν θηραμάτων. Ἡ ἀνυπομονησία ἑλῶν ἡμῶν μέχρις οὗ μάθωμεν τὰ καθέκαστα, δὲν εἶχεν ὄρια. Ἀλλὰ δὲν παρήλθε πολὺς χρόνος καὶ ἤχησεν ἡ σάλπιγξ, σημεῖον ὅτι ἔληξε τὸ κινήριον. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, ἅμα ὡς ἡ παγάννα φθάσει εἰς τὸ μέρος τῶν κυνηγῶν. Πρὶν δὲ αὕτη ἐπιστρέψῃ, οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του. Τρέχουσιν ἀμέσως, ὅπως ἀνέλθωσι πρὸς τὴν κορυφὴν οἱ κάτωθι εὐρισκόμενοι, μετὰ σπουδῆς εὐκόλως ἐννοουμένης, διὰ νὰ μάθωσι τὸ ἀποτέλεσμα. Περὶ ὄραν δὲ 1 μ. μ. πάντες εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὅπου ἐκομίσθησαν τὰ δύο φονευθέντα καὶ ἐκτάδην κείμενα ζῶα. Ἡ χαρὰ κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην ἦτο ἀπερίγραπτος, ὁ ἐνθουσιασμὸς μέγας· ἀνεπετρούμεθα ὑπὸ ἐλπίδων προσεχῶν καὶ σπουδαιότερων εἰς ἐπιτυχίαν. Οἱ χωρικοὶ αὐθωρεῖ ἐπαληψήθησαν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ζῴων δι' ἀφθόνου ὕδατος, μετ' οὗ ἀνίρτησαν ταῦτα ἀπὸ δένδρου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐξ ἧς ἡ θέα ἦτο ἐξαισία, εὐρόντες κατάλληλον σύσκιον χῶρον ἐκαθέστημεν, ὅπως γευματίσωμεν καθ' ὁμίλους.

Περὶ τὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἡ βραξίς ἦτο πλήρης. Θέμα τῆς ὁμιλίας τῶν διαφόρων ὁμάδων ἦτο τὸ διαφυγόν τὰς ἡμετέρας παγίδας θήραμα, οὗτινος αἱ διάφοροι κινήσεις, τὸ τρίχωμα, οἱ ὀφθαλμοί, οἱ πόδες, ἡ οὐρά καὶ τὰ ὠτα ἀκόμη, περιγράφοντο λεπτομερέστατα ὑπὸ τῶν εὐφαντάστων θηρευτῶν. Μετὰ τὸ γεῦμα καὶ ἀφ' οὗ ἀνεπαύθημεν ἐπ' ὀλίγον, ἐπεδόθημεν εἰς τὰ σχέδια περὶ τῆς δευτέρας ἐκδρομῆς, ἧτις ἐμελλε νὰ ἀρχίσῃ περὶ ὄραν 2 μ. μ. Ἀφ' οὗ διηυθετήσαμεν καὶ αὐτὴς τὰ τῆς πορείας, ἐξεκινήσαμεν, ὅπως μεταδῶμεν εἰς ἕτερον μέρος, ἀπέχον ὑπὲρ τὴν ὄραν. Ἡ πορεία ἡμῶν αὕτη, ἐν μέσῃ πευκῶν καὶ ἐλατῶν, ἦτο ἐξαιρετικῶς ὠραία καὶ ἀρκούντως ἀναπαυτική, καθόσον τὴν διηύσαμεν ἐπὶ ἀτραποῦ, ἧτις μᾶς ἔφερον εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον.

Καὶ πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐτοποθετήθημεν εἰς καταλλήλους θέσεις, ἢ δὲ παγάννα, ὡς καὶ τὴν προίαν, ἤρξατο ἀνιχνεύουσα τὰ δάση. Ἐπὶ ὄραν ἀνεμένομεν, ἔχοντες προτεταμένον τὸ

ὄπλον καὶ ἔτοιμοι νὰ ἐκπέμφωμεν τὸν μόνυδον, καθ' οἷον οἰοῦντο θηράματα· ἀλλ' εἰς μάτην. Λίαν δυσαρέστως ἠκούσαμεν τὸν ὑπὸ τῆς προσεγγιζούσης παγίδας προξενούμενον θόρυβον, κατανοοῦντες, ὅτι ἂν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν δὲν ἀνεφαίνετο θήραμά τι, πᾶσα ἐλπίς ἐξέλιπε.

Καὶ τὰ λεπτά ταῦτα παρήλθον χωρὶς νὰ ἀναφανῆ θήραμά τι. Μόνον πρὸ ἐνὸς κυνηγοῦ ἐνεφανίσθη αἰφνης λαγῶς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἴδυνάται νὰ ἐπιωφεληθῆ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης εὐνοίας τῆς τύχης, διότι κατὰ τὸ καρτέρι ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς κυνηγοὺς νὰ βάλωσι κατὰ τυχὸν διερχομένων λαγῶν ἢ πτηνῶν, διότι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρίσκηται ἐκεῖ πλησίον θήραμά τι, ὅπερ ἅμα τῇ πυροβολισμῷ θὰ ἐφυγαδεύετο.

Τοιοῦτό τι συνέβη εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Μπ... Ὁ ἐμφανισθεὶς λαγῶς, ὡς νὰ εἶχε συνειδησὶν τῆς ἀσφαλείας του, ἐχαριεντίζετο μὲ τὴν σκιάν του καὶ πηδῶν τῇ δε κακίαις ἐπλησίασε τὸν κυνηγὸν εἰς ἀπόστασιν 20 βημάτων. Δύναται τις νὰ φαντασθῆ τὴν ψυχολογικὴν θέσιν ἐκείνου, ὑποχρεωμένου, ὡς ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, εἰς πλήρη θδράνειαν, ἐνώπιον τοῦ αὐθάδους τούτου ζώου.

Εἰς μάτην ἐκαρᾶδοκοῦμεν μέχρι τῆς 4 μ. μ. ὥρας. Οὐδεμία πλέον μᾶς ὑπελείπετο ἐλπίς περὶ συναντήσεως ἄλλων θηραμάτων. Τοιοῦτοτρόπως ἀπεφασίσθη ἡ εἰς τὸ χωρίον ἐπάνοδος. Ἐκεῖ ἀφικόμεθα περὶ ὥραν 6 1/2 μ. μ., ἐν πληρεστάτῃ μὲν εὐθυμίᾳ, ἀλλὰ καὶ μεγάλῃ, ὀμολογουμένως, κοπῶσει.

Ἄμα τῇ ἀφίξει ἡμῶν συνηγήσαμεν τὸν συναγματούργον κ. Δ..., ἐλθόντα καὶ τοῦτον χάριν τῆς κυνηγεσίας, πρὸς δὲ καὶ δύο νέους ποδηλάτας, οἵτινες παρηκολούθησαν ἡμᾶς εἰς τὸ κυνήγιον τῆς ἐπομένης ἡμέρας πεζῇ καὶ μετὰ πάσης προθυμίας.

Τὸ δεῖπνον κατὰ τὴν μοναδικὴν ἐκείνην ἐσπέραν διεξήχθη φαιδρότατα· οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἠσθάνετο κῆματον ἢ ἔφθειρον πρὸς ὑπνον, μ' ὅλας τὰς ἐν τῇ ἡμέρᾳ πορείας· μόνον ὁ στόμαχος ἡμῶν ἦτο κενός, διὸ ἐσπεύσαμεν νὰ πληρώσωμεν τοῦτον διὰ τῶν ἀφθόνων φαγητῶν, ἅτινα εὐτυχῶς εἶχομεν τὴν πρόνοιαν νὰ φέρωμεν μεθ' ἡμῶν.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΑΓΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΛΟΝ ΤΕΝΝΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 2αν καὶ 3ην τρέχοντος μηνὸς ἔλαβον χώραν ἀγῶνες μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου Λὸν Τέννις Ἀθηνῶν.

Ὁ Ὁμιλὸς οὗτος ἔχει λαμπρὸν ἀσκητήριον διὰ τὴν παιδιάν του, εἰς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον κατεῖχον ἄλλοτε τὰ λουτρά τοῦ Δαμασκηνοῦ, παρὰ τοὺς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Μολονότι ὁ καιρὸς ἦτο καταλλήλως, ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχε μεγάλη συγκέντρωσις κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγῶνων. Τοῦτο προῦλθεν ἴσως ἐκ τοῦ σχετικῶς μικροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον παρεῖχεν ἡ παιδιὰ, ὡς ἐκ τῆς ἀνισότητος τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀγωνιζομένων.

Εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα, τῶν μὲν Κυριῶν ἐνίκησεν ἡ δεσποινὶς Εὐφροσύνη Μουσοπούλου, θυγάτηρ τοῦ γνωστοῦ πολιτευομένου καὶ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Α. Μουσοπούλου, ἡ ὁποία ἐπεδείξατο χάριν περὶ τὸν χειρισμὸν τῆς ῥακέτας, ἐν γένει δὲ ἐπιτηδειότητα καὶ ἀντοχήν, τῶν δὲ ἀνδρῶν ὁ κ. Montague Bell, ἀνταποκριτῆς τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Times», ὅστις ἔχει χαρακτηριστικὴν εὐστροφίαν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι τὰ μέλη τοῦ λαμπροῦ καθ' ὅλα Ὁμίλου Λὸν Τέννις Ἀθηνῶν θὰ προσέλθουν εἰς προσεχῆ ἀγῶνα ἐξησκημένα, εἰς τρόπον ὅστε νὰ δικαιολογήσωσι τὰς προσδοκίας ἐκείνων, οἵτινες εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐγκληματίσωσιν εἰς τὸν τόπον μας τὴν ἀγγλικὴν ταύτην παιδιάν, τὴν τόσοσιν τερπνὴν καὶ ὑγιεινὴν.

ΤΑΣΗΣ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν 20 Δεκεμβρίου διεξάγονται οἱ προαγγελθέντες ποδηλατικοὶ ἀγῶνες, οἵτινες διοργανοῦνται ὑπὸ τῆς «Ποδηλατικῆς καὶ Ἀθλητικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀνατολῆς» τῇ συμπράξει τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἐργάζεται συντόμως πρὸς ἀναζωπύρωσιν παρ' ἡμῖν πάσης ἐν γένει σωματικῆς ἀσκήσεως.

Μέγα ἐνδιαφέρον θέλει διεγείρῃ ὁ ποδηλατικὸς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μαραθῶνα μετ' ἐπιστροφῆς ἀγῶν. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, 90 περίπου χιλιομέτρων, θέλουσι λάβῃ μέρος ὅλοι οἱ ἐξέχοντες παρ' ἡμῖν ἐξ ἐπαγγέλματος ποδηλάται, ἦτοι οἱ κ. κ. Π. Σαββίδης, Γρ. Κωλέτης, Π. Παρασκευόπουλος κλπ., οἵτινες καθ' ἐκάστην προπονοῦνται φιλοτιμούμενοι ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ λάβωσι τὸν τίτλον τοῦ νικητοῦ, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ συνηθῶσι νὰ καταρτίσωσι τὸ record τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ὅπερ εἶνε 3ῶρ. 20" ὑπὸ τοῦ Α. Κωνσταντινίδου. Τόσον δὲ εἶνε βέβαιοι εἰς τὰς δυνάμεις των, ὅστε μᾶς παρεκάλεσαν νὰ ἀπευθύνωμεν ἐκ μέρους των πρόσκλησιν συναγωνισμοῦ πρὸς τὸν ἐνταῦθα Αὐστριακὸν ἐξ ἐπαγγέλματος ποδηλάτην κ. Α. Γκέδριχ ἐπὶ στοιχίματι δραχ. 300. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Α. Γκέδριχ θέλει συμμετάσχῃ τοῦ ἀγῶνος τούτου, ἀπαντῶν καταλλήλως εἰς τὴν φιλότιμον πρόσκλησιν τῶν ἀνταγωνιστῶν του.

Ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μαραθῶνα ὁδὸς εὑρίσκηται σχεδὸν εἰς καλὴν κατάστασιν ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν μερῶν. Εὐχόμεθα δὲ εἰς τοὺς συναγωνισθησομένους, οἵτινες θὰ εἶνε πλέον τῶν δέκα, νὰ λάβωσι τὴν εὐτυχίαν νὰ καταρτίσωσι τὸ record τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀγῶνος τούτου μετὰ τῆς φωτογραφίας τοῦ νικητοῦ καὶ ἐκείνων οἵτινες ἦμελον τυχὸν καταρτίψῃ τὸ εἰρημένον record, θὰ καταχωρήσωμεν ἐν τῇ προσεχῇ φύλλῳ.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ποδηλάται τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ. Γ. Κωλέττη, Π. Παρασκευοπούλου, Ἡλία Χρηστοπούλου καὶ Π. Σαββίδου, ἔδρυσαν ποδηλατικὸν Σύλλογον. Εἰς τὸν Σύλλογον τοῦτον εὐχόμεθα πρόοδον ἐπ' ὀφελείᾳ τοῦ ποδηλατικοῦ sport.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν τὰ πλεῖστα τῶν εὐρωπαϊκῶν ποδηλατοδρομιῶν ἔχουσι κλεισθῆ πρὸ πολλοῦ τὰς θύρας των. Καὶ οἱ λόγοι εἶνε εὐνόητοι. Ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ἐνοκῶσαν ψῆχος, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἀνάπαυλα, ἡ ἀναγκαία ἄλλως τε, ἦν λαμβάνουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ δρομεῖς μετὰ μακροῦς καὶ ἐπιμόχθους ὄντως κόπους, οὗς ὑφίστανται κατὰ τὰς τρεῖς ἄλλας ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

Μόνον εἰς ἐλάχιστα ποδηλατοδρόμια, ἰδίως εἰς τὰς μεσημβρινὰς πόλεις τῆς Γαλλίας καὶ ἐν Ἀλγερίᾳ, διεξάγονται ποδηλατικοὶ ἀγῶνες, εἰς οὓς

ὅμως δὲν λαμβάνουσι μέρος ἐξέχοντες ποδηλάται. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δύο χειμερινὰ ποδηλατοδρόμια, τὸ τῶν Παρισίων, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Velodrome d'Hiver καὶ τὸ τοῦ Λονδίνου, ὑπὸ τὸ ὄνομα Velodrome Olympia, ἀνοίγουσι τὰς πύλας των διὰ τῆς συμμετοχῆς καλῶν τινῶν ποδηλάτων. Εἰς τὸ δεύτερον μάλιστα θέλουσι διοργανωθῆ καὶ ἀγῶνες κυριῶν, εἰς οὓς θέλουσι λάβῃ μέρος πλεῖστα ἐξέχουσαι ποδηλάτριαι, ὡς αἱ Lisette, Debatz κλπ.

ΑΓΩΝ 6 ΗΜΕΡΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Μεθ' ὕλην τὴν καταφορὰν τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν ἐφημερίδων κατὰ τῶν ἀγῶνων μακρᾶς διαρκείας, νέος ποδηλατικὸς ἀγῶν ἐξ ἡμερῶν διεξήχθη ἐν Madison Square, πόλει τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ ἀήττητος πλέον καταστάς εἰς τὰς μακροκῆς ἀποστάσεις Ἀμερικανὸς Miller, διανύσας 2007 μίλλια, ἦτοι 3229 χιλ. 393 μέτρα. Δεύτερος ἀνεδείχθη ὁ ἐπίσης Ἀμερικανὸς Valler, ὅστις διήνησε 1985 μίλλια, ἦτοι 3192 χιλιόμετρα 488 μέτρα. Ὁ νικητὴς Miller ὑπελείφθη τοῦ ἰδίου του record 142 χιλ. 244 μέτρα, καὶ τοῦτο διότι ἔχουσιν ὑποστῆ ἐξάντλησίν τινα αἱ σωματικαὶ του δυνάμεις, ἔνεκα τῶν προηγουμένων αὐτοῦ ἀγῶνων ἀντοχῆς.

Ὁ νικητὴς Miller ἐκ τοῦ ἀγῶνος τούτου ὀφελήθη πλέον τῶν 5000 δολλαρίων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ κέρδη, ἅτινα θὰ ἀποκτήσῃ ἐκ τῶν ἐμφανίσεων αὐτοῦ ἐν θεατρικαῖς σκηναῖς καὶ ἅτινα θὰ ὑπερβῶσι τὸ εἰρημένον ποσὸν ὡς φαίνεται ἐκ τῶν 30 προτάσεων, αἵτινες πρὸς τοῦτο τῇ ἐγένοντο ὑπὸ διαφόρων θεατρῶνων.

G.

ΠΑΛΗ

Ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδομένη ἐφημερίς «Journal des Sports» διοργανῶνει ἀγῶνας πάλης, οἵτινες θὰ λάβωσι χώραν τὴν 17 Δεκεμβρίου ἐν τῇ Casino τῶν Παρισίων. Ὁ ἀγῶν οὗτος προσεῖλκυσεν ὅλους τοὺς διασημοτέρους παλαιστὰς τοῦ κόσμου, ἔνεκα τῶν μεγάλων βραβείων, ἅτινα θὰ ἀπονειμηθῶσιν εἰς τοὺς νικητὰς καὶ ἔνεκα τοῦ τίτλου «Πρωταθλητοῦ τοῦ Κόσμου», ὅστις θὰ ἀπονειμηθῆ εἰς τὸν τελικὸν νικητὴν. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετὰσχουσιν οἱ Pons Γάλλος, Green Ἀγγλος, Pytlanskie Ρῶσος, Constant Le Boucher Βέλγος, Bossy Ἐλβετός, Cyril Metasa Αὐστριακὸς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους θέλουσιν ἐφαρμοσθῆναι ἀπὸ πάλῃς διατάξεις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Οἱ ἀγῶνες θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἑκτὸς ἡμέρας, ἕνεκα τῶν ἀριθμῶν τῶν συναγωνισθησομένων, ὅτινες ὑπερβαίνουσι τοὺς πεντήχοντα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Nouvion, Emile Amdé, François le Bordeluis καὶ C. Mercor.

α.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

3.500 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

Πῶς διυγιεῖται ὁ κ. Γκέντριχ τὸ κατόρθωμά του.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐνταῦθα ἠλλάξα τὸ περιβάλλον τῶν τροχῶν καὶ τὴν ἐπομένῃ τὴν 2 1/2 ὥραν τῆς πρωίας ἀνεχώρησα μὲ ταχύτητα ἀτμομηχανῆς διὰ Μόναχον. Ἀπὸ Τσάρβογατ μέχρι Βιέννης εἶχον διατρέξει 36 1/2 ὥρας ἄνευ ὑπνου ἐν Βιέννῃ ἐκοιμήθην μόνον τρεῖς ὥρας καὶ ὅμως ἐξηκολούθησα τὴν πορείαν μου, ἀποδιώκων τὸν ὑπνον διὰ γενναίων δόσεων καφέ. Ἐχων ἤδη καλὰς ὁδοὺς, ἐξαισιῶν καιρῶν καὶ πάντοτε ὕψηλὴν μετάρθεσιν, ἔφθασα τὴν 8 καὶ 30' μ. μ. εἰς Μόναχον, ἔνθα ἐκοιμήθην πρώτην φορὰν ἐπαρκῶς ἐν τῇ ξενοδοχείῳ Τρέφλερ, καὶ ἀνεχώρησα μόλις τὴν 1 μ. μ. τῆς ἐπομένης. Ἐκ Τσουμερχάουσεμ μέχρι Οὐλμης εἶχον βροχὴν καὶ ἐνταῦθεν διὰ Φελδστέτεν, Οὐραχ, Ρεύτλινγκεν, Τύδινγκεν, Χόρβ, Δορνστέτεν ἔφθασα δι' ὁδῶν πανταχοῦ διαδρόμων, ἀνέμου ἐναντίου καὶ βροχῆς ἀδιακόπου.

Χωρὶς νὰ ἀποξηρανθῶσιν ἐντελῶς τὰ ἐνδύματά μου, ἀνεχώρησα τὴν 9 καὶ 30 π. μ. ἀπὸ τὸ Στρασβοῦργον ἢ βροχὴ εἶχε παύσει, ἀλλ' ἡ ὁδὸς ἦτο ἀκόμη πολὺ λασπώδης. Ἐπὶ ὁδῶν κατ' ἐξακολούθησιν βελτιουμένων, ὤδευον ἐσπευσμένως πρὸς τὰ γαλλικὰ σύνορα. Ἐφθασα ταχέως εἰς Βρούμακ, Χοχφέλδεν, Τσάδερν, Σάρδουργ καὶ τὸ γερμανικὸν Ἀδρικούρτ.

Εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ γαλλικοῦ Ἀδρικούρτ ἐπέδειξα τὸ ἐταιρικόν μου φύλλον καὶ ἀμέσως μετὰ μεγίστης εὐγενείας μοὶ ἐπατράπη ἢ διάβασις, ἄνευ πληρωμῆς οὐδενὸς τέλους.

Ἐπὶ ἐξαισιῶν ὁδῶν διήλθον μετὰ ταχύτητος 35 χιλιομέτρων καθ' ὥραν τὸ Βλεμόντ, Μαραν-

βίλλ μέχρι Νανσύ, ἔνθα ἔφθασα τὴν 9ῃ τῆς ἑσπέρας. Τὴν πρωίαν τῆς 11 Ἀυγούστου, τελευταίαν ἡμέραν τῆς πορείας μου, ἀπεφάσισα νὰ φθάσω εἰς Παρισίους. Διήλθον τὸ Τουλι, Λιγνύ, Βαρλεδύκ, Βενύ - λε - φρανσέ, Σαμπινύ καὶ ἔφθασα τῇ 3 μ. μ. εἰς Παρισίους.

Τὰς τελευταίας δύο νύκτας ἔτρεξα χωρὶς φανόν, διότι τὸν εἶχον λησμονήσει παρὰ τινὶ σωρῆ λίθων, ἔνθα ἐπεδιώρθωσα βλάβην τινὰ τοῦ ποδηλάτου.

Παραθέτω πῖνακα τῆς πορείας μου, ὅπως ἐνοηθῆ, ὁποῖους κόπους ἀπαιτεῖ εἰς ἀγῶν ἐπιδόσεως. Ὀλόκληρον τὴν ἀπόστασιν ἐπιστοποίησα ἐν τῇ ἡμερολογίῳ μου ἀνὰ 30 - 50 χιλιομέτρα καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πορείας μου, προτίθεμαι δὲ νὰ ζητήσω ἱκανοποίησιν ἀπὸ πάντα, ὅστις ἤθελεν ἐκφράσει ἀμφιβολίας.

ΓΚΕΑΡΙΧ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίδα» τῆς Λαρίσης εἶνε μία μεγάλη καὶ καλὴ φίλη μας. Τὴν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσα γράφει, καὶ θὰ ἐξακολουθῆ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, νὰ γράφῃ, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ μας. — Ἡ πειρωτικὸν Σύλλογον «Ὁ Σκουφᾶς», Ἄρταν. Ἐλάδομεν, εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν ταχυδρομικῶς. — Ἀημέτριον Κραεζῶφ, Μπριλιτσκαν. Σὰς ἐνεγράψαμεν συγχορηγίαν. Εὐχαριστίαι ἀπειροὶ διὰ τὰς ἐνεργείας σας. Πέμπτομεν ταχυδρομικῶς, ὑπὸ ταινίαν, τὰ «Ἀθλητικὰ Ἀγωνίσματα» Ἰωάν. Χρυσάφη. — Ἡλίαν Φουντουκλήν, Βομβάην. Ἐπέψαμεν πρῶτα φυλλάδια. Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μᾶς ζητήσητε καὶ ἄλλας ἀγγελίας. — Σύλλογον Φιλοπροσῶπων, Τρίπολιν. Ἐλάδομεν ἔγγραφόν σας μὲ ἐσώκλειστα καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Εὐχόμεθα ἢ πολῦτιμος ἐργασία σας νὰ τελεσφορήσῃ πρὸς ἀγαθὸν τῆς πατρίδος. Μὴ λησμονήσητε νὰ μᾶς πέμψητε τὰς εἰκόνας. Τὰς ἀναμένομεν! — Ποδηλατικὸν Σύλλογον Πατρῶν. Ἐλάδομεν ἔγγραφά σας καὶ ἐσημειώσαμεν ἐντολὰς σας. Ἀπειροὶ εὐχαριστίαι διὰ τὰ πρὸς ἡμᾶς αἰσθηματά σας. — Κύριον Α. Δ. Θεμιστοκλέους, Λεμησὸν Κύπρου. Εὐχαριστοῦμεν ἀπειράκις. Γράφομεν ταχυδρομικῶς. — Ἀξιότιμον κ. Α. Τερομνήμονα, Νομάρχην Κεφαλληνίας. Εὐγνωμοσύνη τοῦ Σωματείου μας δι' εὐγενεῖς ἐνεργείας σας. — Κύριον Μ. Φραγκοῦδην, Λεμησὸν Κύπρου. Εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς σας ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς «Ἐπιθεωρησεως» μας. — Ἀξιότιμον κ. Α. Δηλιγιάννην, Νομάρχην Εὐβοίας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὅλης καρδίας. Ἀπεστείλαμεν.

Τύποις Ν. Ταρουσοπούλου. Πλατετὰ Κάνιγγος, 18